

KALVÍN

2
VYNOVENÝ
KALVÍN

3
NEBOJTE SA!

4
DOTYK VIERY

5
PRED VEĽKOU
NOCOU

6
VEĽKÁ NOC

8
PÔSTNA MOD-
LITBA

VYNOVENÝ KALVÍN

Ján Šoltés

VŠETKO, ČO MÁ TELO, JE AKO TRÁVA A VŠETKA JEHO NÁDHERA JE ŠŤA POĽNÝ KVET. TRÁVA USCHNE, KVET ZVÄDNE, AK HO OVANIE DYCH HOSPODINA. NAOZAJ, ĽUDIA SÚ AKO TRÁVA. TRÁVA USCHNE, KVET ZVÄDNE, ALE SLOVO NÁŠHO BOHA PRETRVÁ NAVEKY.

(IZ 40,6-8)

ČI NEVIEŠ? NEPOČUL SI? HOSPODIN JE VEČNÝ BOH, KTORÝ STVORIL KONČINY ZEME; NEUNAVÍ SA, NEUSTANE, JEHO MÚDROŠŤ NEMOŽNO PRESKÚMAŤ. ON DÁVA SILU UNAVENÉMU A BEZMOCNÉMU VEĽKÚ UDATNOSŤ. MLADÍCI SA UNAVIA A USTANÚ, MLÁDENCI SA POTKÝNAJÚ NA KAŽDOM KROKU. TÍ VŠAK, ČO OČAKÁVAJÚ HOSPODINA, DOSTÁVAJÚ NOVÚ SILU, AKO ORLY STÚPAJÚ NA KRÍDLACH, BUDÚ UTEKAŤ A NEUSTANÚ, PÔJDU A NEVYČERPAJÚ SA.

(IZ 40,28-31)

Milé sestry, milí bratia, ľudské dejiny sú dejinami zmien. Mení sa svet okolo nás, príroda, životné prostredie, či ročné obdobia. Menia sa vlády, hranice štátov, jazyk, kultúra, technológie. Meníme sa aj my sami. Dospievame, starneme, znášame sklamania, nešťastia, no i radosti.

Situácia vo svete dnes sa zdá byť ešte predsa len o čosi viac turbulentná. Vírus, rôzne opatrenia a obmedzenia. Zrazu sa zdá, že všetko okolo nás sa mení až prírychlo. Zo dňa na deň je všetko inak a naše plány sú zrazu úplne zmenené.

O to viac sú aktuálne slová z Izaiášovho proroctva. O to viac zaznieva i nám jeho povzbudenie. I v takto rýchlo sa meniacom svete máme predsa len jednu konštantu – nášho Boha. Ten sa nikdy nemení, na neho sa môžeme vždy spoľahnúť.

Mení sa i náš časopis Kalvín. Jeho prvé číslo vyšlo vo februári 2010 a odvtedy vychádza už viac ako 10 rokov len s miernymi obmenami. Celkovo bolo vydaných **52 čísel** a v nich **833** rôznych **príspevkov** a **229 fotiek** a obrázkov. Prečítať ste si mohli napríklad 60 básní, 51 kázni, 71 modlitieb, 73 reportáží, 130 zamyslení a 41 tematických článkov. Najproduktívnejšími prispievateľmi boli Juraj Gajdošoci (118 príspevkov), Juraj Godočík (46 zamyslení a modlitieb) a Zuzana Jánošová (22 básní).

Nezaháľali ani deti. Bolo nám doručených **2725 odpoved'ových hárkov**, z toho 2000 správne vyplnených. Dostali sme aj 607 obrázkov, z ktorých sme niekoľko uverejnili aj na stránkach časopisu. Rozdali sme aj **166 odmien** a historicky najúspešnejšou a najviac vyžrebovanou riešiteľkou bola Dorotka Knežová.

A ako sa náš časopis zmení? Určite ste si už všimli zmenenú obálku. Na nej nájdete aj obsah čísla. Zmenilo sa aj rozloženie stránok, každá rubrika dostala svoju sekciu a farbu. Zmenilo sa aj písmo na modernejší bezpätkový typ. Celkovo tak pôsobí celý časopis modernejšie, uhladenejšie a vzdušnejšie s robustnejšou štruktúrou. Jediné, v čom už teraz pociťujeme istý nedostatok, je rozsah obsahu. Preto prosíme všetkých, ktorí by chceli prispieť nejakým článkom, zamyslením, básňou, či iným obsahom, aby svoje príspevky zasielali elektronicky na adresu ixo@centrum.cz alebo janco.soltés@gmail.com.

Z dôvodu vírusovej pandémie vychádza pravdepodobne toto číslo časopisu Kalvín iba elektronicky a preto si môžeme dovoliť pridať i odkaz na kanál Video-bohoslužby na YouTube, ktorý nájdete tu: www.youtube.com/channel/UCy89LnKZyQxtRiXUspeJEbw

Veríme, že sa vám nový dizajn časopisu Kalvín bude páčiť.

NEBOJTE SA!

Erika Domonkošová

ON IM VŠAK POVEDAL: NEBOJTE SA! HĽADÁTE JEŽIŠA NAZARETSKÉHO, TOHO UKRIŽOVANÉHO? VSTAL, NIET HO TU; AJHĽA, MIESTO, KAM HO BOLI POLOŽILI. (MK 16,6)

Sviatočné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry!

Súčasný človek sa veľmi rád tvári, že je odvážny, statočný a silný. Vždy a za každých okolností. Nerád si priznáva, že má z niečoho strach, že ho niečo môže zlomiť. Vedú ho k tomu hrdinovia z akčných televíznych seriálov i z plátňa kín, ktorí prekypujú silou, ktorým sa nikdy nič vážne nemôže stať.

Ale každý človek má chvíle, keď zostáva sám sebou. Vo svojej nahote, v nahote svojich pocitov. Keď nie je ničím iným, iba človekom. Keď sa netvári, ale prizná si, či už pred sebou, alebo – v lepšom prípade – aj pred Pánom svoje slabosti. A v týchto chvíľach si asi najčastejšie priznáva strach.

Čoho sa vlastne človek bojí? Vezmime si príklad z nášho praotca Adama. Keď zistil, že zhrešil, skryl sa pred Hospodínom. Usiloval sa ukryť svoju nahotu, ako sa my snažíme skryť svoju hanbu, hanbu z hriechu. Bojíme sa teda, alebo by sme sa aspoň mali báť, že sme zhrešili. Vieme totiž, že odplatou za hriech je smrť. A tak sa bojíme.

Pán Ježiš nám však vraví: Nebojte sa! Ja som zvíťazil nad hriechom. Ja som vzal na seba aj ten váš. A tak som premohol smrť, ktorá by bola bývala vašou odplatou. Zvíťazil som nad ňou! Nemusíme už teda bojovať vopred prehratý boj s hriechom, lebo Nieкто pred nami ho už vybojoval za nás.

Čoho sa ešte bojíme? Ako sme už povedali: dôsledku hriechu, teda smrti. Tej sa väčšinou boja starí ľudia. Túžia zomrieť pokojne, aby nemuseli precítiť boj so

smrťou. Boja sa, čo bude potom. Kam pôjdu? Čo ich čaká? Tieto otázky občas zamestnávajú aj mladších, len nemajú čas alebo si ich nechcú priznať. A všetci zabúdame, že smrť nie je koniec, ale začiatok. Začiatok nového života so vzkrieseným Kristom. S Tým, ktorý zomrel, aby sme my mali život.

A bojíme sa aj našich každodenných zápasov a problémov. Ako sa ženy strachovali o to, kto im odvalí kameň z hrobu vo veľkonočné ráno. Aj my sa často cítime v bezvýchodiskovej situácii, nevieme si poradiť s našimi problémami. A nevedomujeme si, že vzkriesený Kristus nám aj v týchto situáciách dáva istotu, že by stačilo pohliadnuť na Neho a videli by sme riešenie. On nám predsa sľubuje svoju prítomnosť: „Ajhľa, ja som s vami až do skončenia sveta.“

Nebojme sa teda! Pristúpme s dôverou k Nemu, zverme sa Mu so svojim strachom z hriechu, zo smrti, z prekážok... A začujme Jeho posmeľujúce „Nebojte sa!“ Amen.

Modlitba:

Vzkriesený Pane Ježišu, ďakujeme Ti za to, že Ty máš pre nás na každý deň pripravené posmelenie. Sme Ti vd'ační za to, že si vzal na seba naše hriechy a stal si sa Víťazom nad smrťou. Odpusť nám, keď podliehame strachu z toho, čo nám prinesie každodenný život. Daj nám silu, aby sme dokázali hľadiť na Teba a dúfať v Tvoje Slovo za každých okolností.

Amen.

**„Ajhľa,
ja som s vami po
všetky dni,
až do konca sveta.
Amen.“**

Mt 28,20

DOTYK VIERY

Ľubica Halášová

BOŽÍMI SVEDKAMI SA STÁVAME TÝM, ŽE PÔSOBENIE BOŽEJ MOCI DOKAZUJEME VLASTNÝM ŽIVOTOM. BOH CHCE POČUŤ NÁS OSOBNE...

Ked' sa Ježiš vrátil z garazského kraja, našiel tam očakávajúci zástup. Nejaký čas tam zostal a uzdravoval, potom sa pobral do domu Léviho Matúša. Tu ho vyhl'adal predstavený synagógy Jairus. Tento popredný muž medzi židmi prišiel k Ježišovi v tiesni. Vrhol sa mu k nohám. „Dcérika mi zomiera, pod', prosím, polož ruky na jej telo, aby sa uzdravila a žila.“ Ježiš sa s ním hneď vydal na cestu k jeho domu.

Hoci učeníci už videli veľakrát ako uzdravoval, prekvapila ich jeho ochota s akou vyhovel naliehaniu rabína. Predstavený nebýval d'aleko, no Ježiš postupoval pomaly, lebo zástup ho tiesnil zo všetkých strán. Starostlivého otca znepokojovala každá chvíľka, no Ježiš bral ohľady aj na tých, čo ho sprevádzali. Zastavoval sa a pomáhal trpiacemu, alebo potešil ľudské srdce.

Ešte boli na ceste, keď niekto prišiel so správou, že dcéra je už mŕtva a je to zbytočné. Keď to počul Ježiš, len povedal: „Ver a bude zachránená.“ Domom sa ozýval nárek a hluk. Ježiš sa ich snažil utíšiť slovami: „Prečo sa plašíte a nariekate? Dievča nezomrelo, ale spí.“ Prítomní sa rozhorčili nad takými slovami. Ježiš požiadal, aby všetci opustili príbytok. Potom šiel s otcom, matkou dieťaťa a tromi učeníkmi -Petrom, Jakubom a Jánom, k dievčaťu.

Ježiš sa priblížil k lôžku, chytil ruku dievčaťa, vložil ju do svojej a ticho povedal: „Dievča hovorím ti vstaň.“ Celé telo sa zachvelo a znovu v ňom prúdil život. Na perách sa jej zjavil úsmev a oči sa doširoka roztvorili. Vstalo a rodičia sa rozplakali.

Cestou do rabínovho domu stretol Ježiš chudob-

nú ženu, ktorá 12 rokov trpela chorobou. Všetko, čo mala, dala lekárom, ale bezvýsledne. Jej nádej ožila, keď počula o Ježišovi. Mala istotu, že on by jej určite pomohol. Slabá sa snažila medzi zástupom pretlačiť k Ježišovi, no márne. Keď vyšiel z domu Léviho Matúša, išla znovu za ním, ale nemohla ho dosiahnuť. V obave, aby neprišla o svoju poslednú nádej, predierala sa dopredu s myšlienkou: „Ak sa dotknem čo len

jeho odevu, vyzdraviem.“ Keď Ježiš prechádzal okolo, podarilo sa jej natiahnuť ruku a dotknúť sa okraja jeho rúcha. Okamžite pocítila, že je uzdravená. V tom dotyku bola jej celoživotná viera. Ježiš zástup náhle zastavil, obrátil sa, pozrel na prítomných a opýtal sa: „Kto sa dotkol mojich šiat?“ Tieto slová všetkých prekvapili.

A Peter povedal: „Vidíš, že sa na teba tlačí zástup a ty sa pýtaš kto sa ťa dotkol?“ A Ježiš odpovedal: „Niekto sa ma dotkol, lebo som pocítil, že zo mňa vyšla sila.“ Spasiteľ rozozná dotyk viery od náhodného dotyku okolo idúceho. Pri pohľade na ženu, sa Ježiš opýtal, kto sa ho dotkol. Keď žena videla, že to nemôže utajiť, celá rozochvená sa mu vrhla k nohám. So slzami v očiach mu povedala o svojom utrpení. Ježiš jej povedal: „Dcéra tvoje viera ťa uzdravila, chod' v pokoji.“ Tým vylúčil myšlienku, že dotyk jeho rúcha ju vyliečil. Žena bola uzdravená vierou.

Tak je to aj vo veciach duchovných. Hovoriť o náboženstve príležitostne, modliť sa bez túžby a živej viery nemá cenu. Kto chce všetko poznať skôr, než sa rozhodne veriť, nemôže prijať božie požehnanie ani pomoc. Nestačí veriť, čo o Kristovi počujeme, musíme

**„Chytil dieťaťu ruku
a povedal mu:**

„Talitha kumi!“ -

**to znamená v preklade:
„Dievča, hovorím ti, vstaň!“**

Mk 5,41

verit' v Krista. Pravá viera rovná sa život. Ježiš chcel, aby žena vyznala, aké požehnanie sa jej uzdravením dostalo. Preto nás Pán vyzýva, aby sme ľuďom svedčili o jeho láske aj добрôte. „Vy ste moji svedkovia, znie výrok Hospodinov, a ja som Boh.“ Božími svedkami sa stávame tým, že pôsobenie Božej moci dokazujeme vlastným životom. Boh chce počuť nás osobne. Prejav osobnej vd'ačnosti a kresťanský život bude potom pomáhať pri záchrane životov.

Keď 10 malomocných prišlo k Ježišovi, aby ich uzdravil, povedal im, aby sa išli ukázať kňazovi. Cesťou boli očistení, no len jeden z nich sa prišiel poďakovať. Ostatní odišli a zabudli na toho, kto ich uzdravil. Kolík to tak robia aj dnes? Pán sa ustavične stará, stále nás požehnáva svojimi darmi. Chorých dvíha z lôžka, ohrozených vyslobodí z nebezpečenstva, posielajú anjelov, aby ich chránili pred nešťastím, aby striehli pred „morom, čo prikráda sa v tmách, náka-

zou čo napoludnie pustoší,“ no srdcia sú bez odpovede. Boh dal všetko, aby ich zachránil, no oni sú však celkom ľahostajní. Nevd'ačnosť im zatvrdzuje srdce, podobajú sa borievke na púšti a neuzrú dobro, ktoré príde, ale bývajú na spáleniskách púšte.

Budeme požehnaní, ale nezabúdajme ani na jeden z Božích darov. Vždy pamätajte, aký láskavý je Hospodin a bohatý v milosrdenstve. Postavme si kameň svedectva a napíšme naň, čo vzácneho pre nás Pán urobil, ako nám pomohol, viedol nás, robil zátaras, aby sme si neublížili. Nezabúdajme, ako láskyplne sa po celý život stará a celým srdcom budme vd'ační. Čím sa teda odmením Hospodinovi za všetky jeho dobrodenia? Za všetko, čo pre mňa urobil a stále robí? Keď zavoláme na Ježiša, aby nám pomohol, nikdy to nie je nadarmo. Vyslobodí nás z nebezpečenstva tak, ako to sám uzná za najlepšie. A čo urobím ja? Splním všetky svoje sľuby?

PRED VEĽKOU NOCOU

Juraj Godočík

PROS HO V MODLITBÁCH, ABY TI DAL, ČO POTREBUJEŠ. ON TI MÔŽE DAŤ I VIAC, AKO VIEŠ POVEDAŤ.

Od začiatku roka 2020 už uplynulo dosť času. Plníme úlohy nového roka. Nastali dni pôstu, keď pred Veľkou nocou sa pripravujeme na tento sviatok. Človek sa dôkladne pripravuje, ale vo veľkej miere zabúda na duchovné veci. To je aj návšteva Božieho domu, miesta, kde sa káže Slovo Božie. Je potrebné poukázať na klesajúcu účasť veriacich na bohoslužbách dopoludnia a popoludní či na biblických hodinách. Vyvstáva otázka, že prečo je to tak.

Odpovedať si musí každý sám za seba. Veľkú pomoc do našej duchovnej činnosti prináša Svätá Biblia, kde čítame: „Neboj sa, len ver“. Pán Ježiš hovorí, že je

s nami. Pros Ho v modlitbách, aby ti dal, čo potrebuješ. On ti môže dať i viac, ako vieš povedať. Modlitby sú naším vyznaním, aby v našich rodinách prevládala láska a pokoj, ktorý môže dať jedine Pán Boh. Každé ráno volajme a prosme o jeho otcovskú lásku. Nezabúdajme na prácu v cirkevnom zbore, lebo je potrebná. Primeranú odmenu nám dá predovšetkým Pán.

Pane, prosíme Ťa o požehnanie nášho zboru, všetkých jeho členov, naše rodiny. Vylej na nás svoje požehnanie a podopieraj nás v každej činnosti.

Amen.

**„Neboj sa,
len ver!“**

Mk 5,36

VEĽKÁ NOC

Juraj Kudroč

**„A HĽA, V TEN ISTÝ DEŇ IŠLI Z NICH DVAJA DO MESTEČKA, VZDIALENÉHO OD JERUZALEMA NA ŠESŤDESIAT HONOV, KTORÉ SA MENOVALO EMAUS. A ZHOVÁRALI SA O VŠETKOM, ČO SA STALO...“
(LK 24,13–35)**

Milí bratia a sestry v Kristu! Aj dnešný sviatočný deň sme prišli do Božieho domu, aby sme oslávili Kristovo víťazstvo nad smrťou. Skutočnosť Kristovho vzkriesenia nám otvorila dvere do sveta, kde smrť sa mení na život. Svedčí o tom, že náš život nie je cesta, ktorá nikde nevedie, ale cieľom nášho životného zápasu je konečné víťazstvo života nad smrťou. Avšak väčšina ľudí nášho veku žíví sa chlebom pochybností a nevery, ktorá v hrobe vidí koniec všetkých vecí. Tieto pochybnosti aj nás kresťanov premáhajú, keď zabúdame na spoločenstvo s Kristom. Vieme zaiste, že veľa závisí od toho, koho máme za priateľa a spolupútnika na životných cestách. Šťastie a nešťastie, ba ešte viac spása i zatratenie záleží na tom, s kým máme spoločenstvo a na koho sa spoliehame.

Zo slov evanjelia poznávame, že emauskí učenici boli šťastní, že nie pokašiteľ, ale Spasiteľ pripojil sa ku nim na ceste. Len v Jeho spoločenstve sa duša naša uspokojí a utíši. Emauskí pútnici túžili po pokoji, po utíšení. Ved' udalosti, ktoré sa v posledných dňoch odohrali v Jeruzaleme, všetku ich nádej zničili. Teraz horko sklamaní smutne kráčajú, ba až zúfale na ceste do Emauz. Hovoria: „My sme sa nádejali.“ Mali jedného drahého priateľa, mocného v slove i v skutku. Od Neho očakávali vykúpenie Izraela. V ňom videli dávno čakaného osloboditeľa. Zronení neistotou budúcnosti a prenasledovaní tvrdými otázkami duševného života u Neho hľadali pomoc, radu a potešenie. Ved' tak milo a uspokojivo vedel hovoriť, tak predívne pomáhať, liečiť a vlny vzbúreného mora i vzbúreného srdca utíšiť. Nastal tretí deň a Jeho viac

niet, hovoria emauskí učenici. Ukrižovali Ho, zomrel a zahynulo všetko, čo im dávalo ešte chuť k životu, k práci a k boju. Ťažké položenie týchto pútnikov pochopí len ten z nás, kto sám už prežil veľké sklamanie, keď sa mu zdalo, že jeho život už nemá žiadnu cenu. V ich duši nezostala ani iskra nádeje. Ale, hľa, keď idú v hlbokom zamyslení a vyhasnutým srdcom, tu zrazu priblížila sa k nim postava. Človek, v ktorého očiach žiari nadzemský pokoj, ktorého slová tak padajú do boľavých rán ich rozžialeného srdca ako kvapky hojivého balzamu. Je to Ježiš! V Jeho blízkosti teraz utíchnu ten žeravý bôľ ich duše. Nová nádej sa v nich rodí a mŕtva viera prichádza ku vzkrieseniu. Dvíhajú sklopené oči k

nebu, zúfalstvo mizne, v srdci prežívajú pokoj a blahoslavenstvo. A keď sa od nich odoberá, zdržiavajú Ho a prosia, aby zostal s nimi. Z toho poznávame, že len v spoločenstve s Kristom prežívame to pravé a najväčšie blahoslavenstvo. Preto sa Ho držíme vo viere, modlitbách a poslušnosti, aby s nami zostal. Slzy naše stieral, od zúfalstva nás chránil, duše naše utíšil a naplnil svojim pokojom.

V spoločenstve s Kristom sa dejú aj iné divy. Náš text svedčí o tom, že ich oči sú otvorené a poznali Ho. Oči, ktoré predtým videli len tmú, strašnú noc sveta a hriechu, v blízkosti Pána Ježiša sa otvárajú. Poznávajú v ňom svetlo, spásu a víťazstvo dobroty. Večné víťazstvo Boha nad diablom a svetom. Čítame, že zdržané boli oči emauských učeníkov. Satan všetko použije k tomu, aby ľudia nepoznali Boha alebo Ho zle poznali. Aby začali pochybovať o Jeho добрote, múdrosti, láske a moci a konečne Ho opustili alebo proti Nemu

**„Dobre mi je to,
že som bol v trápení,
aby som sa naučil
tvojim ustanoveniam,“
(Ž 119,71)**

sa postavili. Pri emauských pútnikoch k tomu použije ich veľký žiaľ z bolestnej straty. Sklamane hovoria: „My sme sa nádejali, že On by mal vykúpiť Izrael.“ Pán ich za to karhá. Kto vie, ako by sa zatvrdili, snád' aj od Boha odstúpili, keby sa Pán k nim nepripojil a oni v Jeho spoločenstve neputovali? Jeho slová im otvorili oči a začali poznávať pred tým nepochopiteľné udalosti posledných dní. Pán Ježiš im vykladal Písma, čím dlhšie boli v Jeho spoločenstve, čím viac počúvali Jeho reči, tým jasnejšie videli. Hospodin skrze Izaiáša hovorí: „Nie sú zaiste myšlienky moje ako myšlienky vaše, ani cesty vaše ako cesty moje,“(Iz 55,8). Pre nich bola jasnejšia pravda, že v kríži často len zato žiaľime, ba protivíme sa Božiemu riadeniu, lebo nevieme, k čomu nás kríž privádza. Pán Ježiš na to upozornil Petra týmito slovami: „Čo ja robím, ty nevieš teraz, ale potom zvieš,“(Jn 13,7). Konečne uznali, že Kristus musel trpieť a vojsť do svojej slávy. To znamená i pre nás, že čím viac otvárame Písma, tým lepšie sa otvára zrak našej duše. Lepšie poznávame Písma a Jeho často nevystihnuteľné cesty, ktorými On nás vedie. Jasnejšie vidíme, že aj žalosti a ťažkosti života stoja v službe nášho večného spasenia. Preto píše žalmista: „Dobre mi je to, že som bol v trápení, aby som sa naučil tvojim ustanoveniam,“(Ž 119,71).

Toto zdôrazňuje i apoštol Pavol v slovách: „Milujúcim Boha všetky veci napomáhajú k dobrému.“ Nedajte sa preto nikdy odvieť od Pána, ale zostávajúte v Jeho spoločenstve. Rozvažujte Jeho slová a On vám otvorí oči. To nás ochráni od bludu, vytrhne zo zúfalstva a oslobodí od každého pokušenia. V spoločenstve s Kristom sa ľudské srdce od základu premení. V srdci emauských učeníkov vyhasla viera a všetka nádej, keď Kristus bol umučení a ukrižovaný. Lenže Pán sa k nim pripojil, šiel s nimi a otváral im Písma. Zasiahla ich divná premena a sami hovoria: „Či nehorelo v nás srdce, keď hovoril nám na ceste?“ To chladné srdce začalo teraz žiť. Bolo okradnuté o radosť a pokoj, je prázdne a pusté a teraz znovu začalo horieť novým ohňom. Boli pripravení slúžiť Pánovi a zostať Mu verní

až do smrti. Vedeli, čo ich čaká v tomto nepriateľskom svete. Druhým budú svietiť a sami zhoria vo svätom mučeníctve. V prítomnosti Krista už nemyslia na seba, ale na šírenie Božieho kráľovstva. Môžeme sa dostať do podobného stavu, v akom boli Jeho učeníci. Vtedy sa nám bude pozdávať, že pracovať pre dobro, milovať sa a pracovať pre Pána je daromné. Podlosť sveta, nenávisť a neprajnosť ľudí všetko naše úsilie môže skaziť a znemožniť. Avšak toto evanjelium nás učí, že kto sa vo viere drží Pána, toho On nikdy neprestane posmeľovať, tešiť a pomáhať mu k vytrvalosti. A keď príde jeho hodina, daruje mu radosť, pokoj a blahoslavenstvo.

Milý brat a sestra! Či kráčaš životom v spoločenstve s Kristom? Potom zaiste aj tvoje srdce horlí za všetko, čo je dobré a šľachetné. Pozri na apoštola Pavla, ako horlí za vec Kristovu! Vďačne znáša posmech, urážky i muky, lebo vie, že po takom výbornom boji môže dosiahnuť slávnu korunu večnosti. Najkrajšia odmena je tam, kde je najkrajší cieľ. Môžeme ju aj my získať a to v spoločenstve s Kristom, ktorý zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie. Amen.

Modlitba

Pane náš Ježišu Kriste! Priblížil si sa k dvom zarmúteným učeníkom, poučil si ich a potešil. My tu pred Tebou vyznávame, že naša myseľ je zatmenená. Nemôžeme svojim rozumom pochopiť to, čo hovorili proroci. V duchovných veciach sami nič nevykonáme, a preto prosíme o posilnenie vo viere. Pomôž nám v slabosti a zapáľ nás v láske, aby v našich srdciach povstalo pravé a jasné poznanie. Prispej k pomoci svojej svätej cirkvi, aby žila v spoločenstve s Tebou a mohla znášať protivenstvá na tomto svete. Otváraj skrze Písmo sväté naše oči, potešuj naše duše a zmeň naše srdcia. Keď sa priblíži večer nášho života, vtedy zostaň s nami i v nás, aby sme s radosťou odišli a večne s Tebou zostali.

Amen.

JURAJ KUDROČ (1925–1983) PÔSOBIL V ZBOROCH KOŠICE A VEĽKÉ REVIŠTIA.

PÔSTNA MODLITBA

Juraj Godočik

**VEĎ MA TAK, ABY SOM STÁLE IŠIEL ZA TEBOU
A MAL RADOŠŤ Z TVOJHO VÍTAZSTVA.**

Skláňam sa Pane pred Tebou v tomto čase, keď moja myseľ je zameraná na Tvoje utrpenie. Pripomínam si všetko, čo si za mňa musel vytrpieť. Žialim vo svojom srdci, keď si pomyslí na kríž, ktorý si ťažko niesol. Naplnil si rozhodnutie Otca, keď si trpel na dreve kríža za moje hriechy.

Drahý môj Pane, som si vedomý, že splácaš moju dlžobu. V Tebe hľadám záchranu svojej duše, nielen v tomto pôstnom období, ale po celý môj život. Prosím Ťa, Pane, o Tvoje požehnanie a pomoc do môjho života. Prosím Ťa, obdaruj ma múdrosťou, aby som vedel nažívať v pravej kresťanskej poníženosti a vd'ačnosti. Ak je to potrebné, skroť moju planú myseľ. Len celou myslou chcem mať Tvoj kríž na pamäti. Nielen teraz,

ale stále, po celý život. Pripomínaš mi Pane, akou veľkou láskou ku mne pristupuješ ako ku svojmu dieťaťu. S veľkou radosťou vítam veľkonočné ráno a otvorený hrob, v ktorom už nie si. Mám radosť z Tvojho z mŕtvych vstania. Skláňam sa pred Tebou, lebo Ty panuješ na veky vekov.

Prosím Ťa o Tvoje vedenie v mojom živote. Veď ma tak, aby som stále išiel za Tebou a mal radosť z Tvojho víťazstva. Prosím Ťa o posilnenie zdravia počas sviatkov, aby som ich prežil v kruhu svojej rodiny a v spoločenstve bratov a sestier, s ktorými navštevujem chrám Boží.

Amen.

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VYDÁVA:

REFORMOVANÁ KRESŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA:

JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ANNA MIKULOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR:

JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE:

A. SLÁDKOVIČA 7, 071 01 MICHALOVCE.

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU:

WWW.KALVIN.SK

TLAČ:

SCHMIT-PRESS, S. R. O., HVIEZDOSLAVOVA 26, 071 01 MICHALOVCE.

NEPREDAJNÉ